

ข่าวมาณิพย์

ก ๑๑๗

วันศุกร์ที่ ๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๒๕

ปีที่ ๓๓ ฉบับที่ ๘๕๓๕

..สิ้นใจ..

อมรรตน์

ดินจี้ เคยเป็นผลไม้สำหรับเศรษฐี เพราะดินจี้ก็ โลกหนึ่งราคา เท่ากับข้าวสาร ๑ ถัง ดังนั้นอำนาจการซื้อจึงตกอยู่กับคนกลุ่มน้อย คือกลุ่มผู้มีรายได้สูงเท่านั้น แต่มาถึงปัจจุบันดินจี้ได้เพิ่มผลผลิตขึ้นเรื่อยๆ ปีนี้เฉพะายที่จังหวัดเชียงรายสามารถให้ ผลผลิตดินจี้ถึง ๒๕๐,๐๐๐ กิโลกรัม นอกจากนี้ยังมีดินจี้จากจังหวัดอื่นๆ อีก เช่น จากเชียงใหม่ เป็นต้น

เนื่องจากปริมาณดินจี้เพิ่มขึ้น ทำให้ราคาที่เคยสูงมากนั้นลดลง พอที่ผู้มีรายได้ระดับปานกลาง และผู้มีรายได้ต่ำบางส่วนสามารถซื้อผลไม้บริโภคได้ แต่อย่างไรก็ตามดินจี้ก็ยังคงจัดเป็นผลไม้ที่มีราคาแพงอยู่ดี แม้ว่าราคาจะลดลงโดยเฉลี่ยจากกิโลกรัมละ ๑๐๐ กว่าบาท เป็นกิโลกรัมละ ๕๐-๖๐ บาทก็ตาม ความนิยมรับประทานดินจี้กำลังจะ แพร่ หลาย และมีแนวโน้มจะมีการส่ง ออก ใน อนาคต อีกด้วย

ดินจี้ในท้องตลาดมี ด้วยกัน หลายพันธุ์ แต่เป็นที่รู้จักและนิยมปลูกกันนั้นมีอยู่๓พันธุ์ ได้แก่ พันธุ์ ฮงฮวย โอวเฮียะ และกิมเจ็ง

พันธุ์ ฮงฮวย เป็นพันธุ์ ที่ปลูกมากในจังหวัดเชียงราย สามารถเจริญเติบโตได้ดี เพราะชอบอากาศหนาว ซึ่งสภาพอากาศหนาวเย็นพอประมาณก็สามารถออก ดอก ให้ ผล ตก และสีผิวเปลือกดินจี้ เมื่อแก่เต็มที่จะมีสีแดงอมชมพูยาวรี เนื้อมีกลิ่นหอม รสหวานอมเปรี้ยวเล็กน้อยเมล็ดโต ลักษณะใบดินจี้พันธุ์นี้ ยาวรี โคนใบกว้าง ริมใบบิดเป็นคลื่น ใบมี ๓-๔ คู่

พันธุ์ โอวเฮียะ ชอบอากาศที่มีความชื้นสูง และหนาวจัด ถ้าสภาพอากาศไม่หนาวเย็นมากการเจริญเติบโตจะช้ากว่าพันธุ์ ฮงฮวย แต่ในด้านของรสชาติแล้ว ดินจี้พันธุ์ โอวเฮียะเป็นพันธุ์ ที่นิยมบริโภคมากที่สุด เพราะมีรสหวานสนิท ผลโต เนื้อหนา ผิวของเปลือกออกสีแดงคล้ำ ลักษณะของผลเป็นรูปหัวใจอย่างเห็นได้ชัด

พันธุ์ กิมเจ็ง เป็นพันธุ์ ที่ชอบอากาศเย็นจัดเช่นกัน เทียบกับการให้ดอกออกผลแล้วดินจี้พันธุ์ นี้ต้อง ใช้ เวลา นาน และ มักไม่ออกผลถ้าสภาพอากาศไม่หนาวจัดจริงๆ ดังนั้นปริมาณดินจี้พันธุ์ กิมเจ็งจึงไม่ค่อยมีให้เห็นในท้องตลาดมากนัก แต่รสชาติดีมาก ลักษณะของผลเป็นรูปทรงกลม ผลสีแดงเล็ก

สภาพดินฟ้าอากาศที่สัมพันธ์กับความต้องการของดินจี้

อากาศ สภาพอากาศที่ดินจี้ต้องการควรเป็นอากาศร้อนชื้นในฤดูร้อน อากาศเย็น

ค่อนข้างแห้งในฤดูหนาว

ความชื้น มีความสำคัญมากต่อการปลูกดินจี้ เพราะดินจี้จะให้ผลดีเมื่อมีความชื้น ในอากาศมากและความชื้นในดินก็ต้องเพียงพอ ด้วย โดยเฉพาะในช่วงที่กำลังออกดอกให้ผล ถ้าความชื้นไม่เพียงพอผลจะร่วง ถ้าหากเป็นเขตที่มีความชื้นสัมพันธ์กลางวัน ๕๐% กลางคืน ๕๐% ในขณะที่ดินจี้กำลังเร่งความเจริญเติบโตของผลก็จะให้ผลที่มีคุณภาพดีที่สุด

ปริมาณฝน ปริมาณฝนตกในแหล่งปลูกดินจี้ควรอยู่ในระหว่าง ๑,๐๐๐-๑,๖๐๐ มิลลิเมตรต่อปีหากฝนน้อยกว่านี้ต้องมีการชลประทานเข้าช่วย แต่ควรรดให้น้ำลงในช่วงที่จะเข้าสู่การออกดอก(อากาศเริ่มหนาว) หากให้น้ำในช่วงนี้จะแตกใบอ่อน หลังจากงดการให้น้ำลง ดินจี้จะเริ่มให้ดอก รอจนกระทั่งดอกบานก็เริ่มให้น้ำ การให้น้ำควรให้ทีละน้อย และเพิ่มขึ้นตามขนาดของผล เพื่อเร่งการเจริญเติบโตอย่าให้เกิดความแห้งแล้งขึ้น ในช่วงใดช่วงหนึ่งระหว่างการติดดอกออกผลเป็นอันขาด เพราะจะทำให้ผลร่วงและ ขนาด ของ ผลจะเล็กไม่สมบูรณ์หรือผลแตกทันทีเมื่อได้รับน้ำทันทีทันใดหลังจากขาดน้ำเป็นเวลานานติดต่อกัน

อุณหภูมิ อุณหภูมิของอากาศช่วงก่อนออกดอกควร อยู่ ระหว่าง ๐-๑๐ องศาเซลเซียส ระยะเวลาติดต่อกันประมาณ ๑๐ วัน อุณหภูมิดังกล่าวผ่านเข้ามาเป็นระยะโดยไม่ทิ้งช่วงห่างกันมากนักก็เพียงพอสำหรับ ดินจี้ที่จะเริ่มแตกช่อดอก

ดิน ดินที่เหมาะสมสำหรับการ ปลูกดินจี้ควรเป็นดินร่วนเหนียว หรือร่วนปนทรายก็ได้แต่ควรมีความเป็นกรดเป็นด่างประมาณ ๖-๗ พื้นที่ปลูกดินจี้ต้องมีการระบายน้ำได้ดี น้ำไม่ขัง หน้าดินต้องลึก ดินจี้ไม่ชอบลมแรง เพราะกิ่งเปราะ ไม่สามารถต้านลมพายุ การปลูกดินจี้ถ้าใช้ไม้ค้ำจะทำให้กิ่งหัก จึงควรเลี่ยงการปลูกดินจี้ในเขตที่มีลมแรง แต่ถ้าหากไม่สามารถหาที่อื่นที่เหมาะสมในเรื่องนี้ได้ ควรปลูกไม้บังลมช่วยด้านทานพายุ เช่น ไม้ไผ่ กระถินณรงค์ ยูคาลิปตัส

การปลูกลิ้นจี่

นอกจากลิ้นจี่จะเป็นผลไม้ที่ชาวสวนหันมานิยมปลูกเป็นอาชีพที่มั่นคงแล้ว ต้นลิ้นจี่เริ่มได้รับความนิยมในการนำมาปลูกไว้ภายในบ้านเช่นเดียวกับ มะม่วง หรือฝรั่งกันบ้างดัง

นั้นนอกจากสภาพดินฟ้าอากาศที่สัมพันธ์กับผลไม้ ยังมีเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการปลูกลิ้นจี่ที่นักปลูกต้นไม้มือสมัครเล่นควรระวังไว้บ้าง ประการแรก เนื่องจากลิ้นจี่ชอบอากาศชื้น การปลูกควรปลูกในฤดูฝน แต่ต้องคอยระวังอย่าให้เกิดน้ำขังท่วมหลุมที่ปลูกได้ ขนาดของหลุมต้องกว้างและลึกอย่างน้อย ๑ เมตร ใช้ฟางที่สุแล้ว ใบไม้แห้ง หรือหญ้าแห้งวางที่ก้นหลุม จากนั้นจึงใช้ปุ๋ยคอก ๕ ปีบ ขี้เถ้า ๒ ปีบ ดินดี ๕๐ ปีบ คลุกเคล้าให้เข้ากันแล้วใส่ลงในหลุมโดยปักไม้ไว้ตรงกลางหลุมเพื่อยึด ต้นลิ้นจี่ที่ปลูก ถ้าอยู่ในถุงพลาสติกให้เอาถุงออกก่อน ถ้าชำไว้ในกระเปาะควรจุ่มทั้ง กระเปาะ

ลงในน้ำยากันปลวกก่อนการปลูก ให้ค้ำยันตรงโคนหลักแล้ววางต้นลิ้นจี่ ตั้งยอดให้ตรง แล้วกดดินบริเวณโคนต้นให้แน่นพอควร ผูกเชือกมัดกิ่งกับลำต้นให้แน่น กับ หลักจน แน่นเพื่อกันลมพัดโยกคลอน ทาวีช็อคคลุมดิน เช่น ฟาง ใบตอง หญ้าแห้ง เพื่อรักษาความชื้น และกันการชะหน้าดินอีกที ถ้าเป็นฤดูแล้งต้องทำร่มบังแดดด้วย จนกว่าลิ้นจี่จะตั้งตัวได้จึงเอาออกลิ้นจี่ที่ปลูกด้วยกิ่งตอนจะให้ผลเมื่ออายุประมาณ ๔ ปีขึ้นไป โดยลิ้นจี่ออกดอกเดือนมกราคม เป็นช่อเล็กใหญ่ต่างกัน ถ้าช่อที่ยาวยิ่งให้ผลดก แต่ในระยะที่ต้นยังไม่แข็งแรงพอประมาณปีที่ ๓ ต้องเด็ดผลทิ้งเสียก่อน ทั้งนี้ เพื่อให้ผลดกในปีต่อไป และลิ้นจี่จะให้ผลมากขึ้นเรื่อยๆ ตามขนาดของต้น

ศัตรูของลิ้นจี่

ศัตรูลิ้นจี่ ได้แก่ พวกหนอนต่าง ๆ เช่น หนอนเจาะลำต้น หนอนชอบเส้นกลางใบ หนอนกินช่อลิ้นจี่ และหนอนเจาะขั้ว ผลลิ้นจี่เป็นต้น โดยเฉพาะหนอนประเภทหลังจะเริ่มจากตัวแก่ของแมลงไซ้ ไว้ในรูารรองดอก หนอนจะไต่อยู่ภายในขั้วผล ทำให้ผลร่วงและเน่าเสีย ซึ่งจะสังเกตได้จากกาบที่ช่อลิ้นจี่ ฉาบยกช่อขึ้นมาแล้วผลร่วง ผลที่ร่วงมักจะเป็นโรคถูกหนอนเจาะขั้วเป็นส่วนใหญ่ ส่วนศัตรูอื่นๆ ก็มี พวกมวน(แมลงแกง), ไร ค้างคาว แต่อย่างไรก็ตามหากได้มีการ บำรุงรักษา อย่างถูกต้องและสม่ำเสมอ ตั้งแต่เริ่มแรก มีการ

ให้ปุ๋ย ตัดแต่งกิ่ง เผาทำลายกิ่งลิ้นจี่ที่เป็นโรคก็จะช่วยแก้ปัญหา เดือดร้อน เรื่อง โรค แมลง ได้อย่างมาก ปัญหาเรื่องนี้ชาวสวนจึงไม่กลัวกันมากนัก แต่ศัตรูที่ชาวสวนไม่สามารถจะปราบได้ในปัจจุบันก็คือคนนั่นเอง

